

TORONYIRÁNY

XIII. 19.

2019. május 12.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 4. vasárnapja

Papi és szerzetesi hivatások vasárnapja

Imádság a papnövendékekért

Urunk, Jézus Krisztus,
az Atyának Fia, örök Főpapunk,
te hívtál embereket szolgálatodra.
Te szóltál hozzájuk: Jöjj, kövess engem!
Saját papságoddal akarod megajándékozni őket.
A te nevedben, küldetésedben,
Lelked erejében kell majd elmenniük
és gyümölcsöt teremniük.
Kérünk téged, add meg nekik már most
hétajándékú Lelkedet:
a bölcsesség és az értelem,
a tudomány és a jámborság,
a tanács és az erősség,
és az istenfélelem Lelkedét,
hogy majd igazi papi emberré legyenek.
Add, hogy vidámak és bátrak legyenek.
Adj nekik jósággal, önzetlenséggel
és alázattal telt szívet.
Legyenek józanok és éberek,
egyenesek és fegyelmezettek,
kítartók és dolgozók, szerények és nagylelkűek.
Adj nekik nagy szeretetet irántad.
Te élj bennük, te légy szívük központja
és életük egyedüli törvénye.
Veled és benned imádkozzanak,
veled legyen életük elrejtve az Istenben.

Karl Rahner

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 13,14.43-52** Pál és Barnabás a szórványban élő zsidóság zsinagógáiban tanítanak Jézusról. Nem találnak túl nagy nyitottságra, de a többségben élő helyi pogányok nagy érdeklődést mutatnak és sokan közülük csatlakoznak az apostolok által alapított közösségekhez.
- 2. Jel 7,9.14b-17** A szerző költői látomásban az üdvözültek nagyszámú közösségét szemléli, akikkel a Bárány, a feltámadt és győztes Krisztus osztja meg életét.
- 3. Jn 10,27-30** Jézus magát a jó pásztorhoz hasonlítja, aki ismeri övéit, biztonságot nyújt számukra és saját életét osztja meg velük.

A jó Pásztor

Amikor az Úr azt mondja: „Én vagyok a jó pásztor”, akkor ez az állítás tulajdonképpen fordított lefolyású, mint a mindennapi szóhasználatban megszoktuk. Nem egy bizonytalan, üres „én vagyok”-ra következik egy határozat, hogy belőle aztán, mint tiszta állítmányból megtudjuk végre, hogy mi az, ami „én vagyok”. Jézus inkább a mindent átfogó, magában megálló „én vagyok”-ot mondja ki, és ebben adja meg a tulajdonképpeni értelmét a „pásztor”-nak, úgy, hogy az ember akkor tudja csak meg, hogy mit akar jelenteni az igazi pásztor, ha az „én vagyok”-ot megértette.

Itt az alany határozza meg az állítmányt, és nem fordítva. Ez abból is látszik, hogy Jézus egész sor ilyen „én vagyok” kijelentést használ. Azt mondja: Én vagyok a Messiás (4,26), az élet kenyere (6,35), az igazi szőlőtő (15,1), a világ világossága (8,12), a kapu (10,7), a feltámadás és az élet (14,6), az Alfa és az Omega (Jel 22,13) stb. Így lesz az „én vagyok” minden valóságot egybefoglaló és az ember jelenébe befolyó hatalmánál fogva a hit tárgya, amely megítéli a hitetlenség bűnét. A 8,24-ben ugyanis beszél Jézus az „én vagyok” nem hívésének a lehetőségéről is. Azért mondja a 13,19-ben: „Előre megmondom, mielőtt megtörténnék, hogy amikor megtörténnék, higgyétek, hogy 'én vagyok' az.”

Istent nem lehet a maga mélységes valójában kívülről leírni, egy rajta kívül álló pontból megragadni. Nem lehet őt a mi hatalmunk alatt álló, általunk felállított koordináta-rendszerbe belekényszeríteni és abban fogvatartani. Mert ő a „meghatározó” és nem a „meghatározott” – ő az abszolút alany, nem pedig állítmányok befogadója. Azért nyilatkozta

ki magát az égő csipkebokorból e szavakkal: „Én vagyok, aki vagyok.” Az Atyához hasonlóan az Úr Jézus is egyszerűen az „én vagyok”, mert Isten, aki az ő valóságának megfoghatatlan eredetiségében itt van, és mint ilyen tudunkra adja: „Én vagyok.” Én vagyok minden: a kezdet és a vég, az út és a világosság, az igazság és az élet, akit megöltek, de győzelmesen feltámadt, a gyökér és a virág. Ő az Isten fogható jelenléte számunkra, és azért benne ősidők óta minden össze van gyűjtve. Azért minden az övé, azért gyűjt mindent együvé, amit ő mint őszedet alkotott, önmagában, mint a végső egységben, amint hogy ő a kezdet egysége is. Mivel ő az „én vagyok”, azért ő az igazi pásztor, ő az, aki érthetővé teszi, mit jelent: igazi pásztor.

Krisztus tehát nem egy eleve megszokott kép által, amit már úgyis ismerünk, teszi magát érthetővé, hanem az „én vagyok” titka által világítja meg, mi is igazán a pásztor. Mivel ő van, azért van valaki, aké minden, ami szétszóródott, ami széjjel futott. Van valaki, aki mindenről tud, ami üresen szétszóródott, értelmetlenül és fénytelenül veszendőbe megy. Van valaki, aki még ismeri a szétszórót, de összegyűjtött valóság utolsó sejtéseit, van valaki, aki áldozatképpen beleveti magát ebbe a szétesésbe, vállalva a halált, és így a szétszóródottak összegyűjtését munkálja. Van valaki, aki mindent egybe tud gyűjteni. Mivel ő az „én vagyok”, azért pásztor.

A lét pásztora mindent, amit napjaink nagy gondolkodója tud az emberről, egész sorsát és jövőjét, és amit mi saját magunkról tudunk, ebben az egy szóban gyűjtötte össze. Jézus tehát itt az ősi igazságot mondja el nekünk, és ha mi hittel elfogadjuk, ez az igazság úgy jelenik meg, mint ősi tapasztalatunk: mi vagyunk azok, akiket az emberek pásztora megtartva és összegyűjtve éltet. Ez a mi pásztorunk tehát nem elvont fogalom, afféle semmitmondó kifejezés, hanem a „közöttünk lévő”, a „közöttünk működő”, akit keresztre feszítettek, de feltámadt, akiben megkereszteltek minket, aki szól hozzánk, aki a szentmisében megjelenik, aki a szentáldozásban testét és véréát adja nekünk. Ahol ő a kegyelmével működik, ott már kezdetét vette az egység mindenféle szakadással szemben. Ahol ő van, ott az élő Isten van, tehát közel van hozzánk az Isten. „Gyertek – mondja a 96. zsoltár -, boruljunk le és imádjuk, hajtsunk térdet az Úr előtt, aki teremtett minket, mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, s kezére bízott nyáj vagyunk.” Aquinói Szent Tamás pedig így énekel:

Kegyes pásztor, igaz étek,
édes Jézus, kérünk téged,
te legeltesd, védj a népet,
te mutasd meg kegyességed,
fönn az élők közepett.

Itt álljunk meg, s gondolkodjunk el az igazságon: hogy mi vagyunk a szétszóródottak, akiknek léte is megosztott és távol áll a másiktól. Mi vagyunk a tévelygők, akik nincsenek egységben, akiket sóvány választ el egymástól. Mi vagyunk azok, akiket a farkasok úznak, hajtának, akik nem tudják, hogy kihez tartoznak. Ha kitértnek mellette, és szava ránk találna, éppen ott, amiben valóban elvesztettek vagyunk, abban találna ránk szava: „Én vagyok” – akkor tudnánk, hogy ő az igaz jó pásztorunk.

Karl Rahner

Boldog szülők (21.)

TEGYÉTEK ŐKET ERŐSEKKÉ ÉS BÁTORKÁKÁ

Az erősség erénye

Merjünk önmagunk lenni. Az ember felnőtté válása ott kezdődik, ahol el tudja fogadni önmagát. Innen szerzi az erőt, hogy megváltoztassa a dolgokat. Erő kell ahhoz, hogy megértsük az ilyen mondatokat: „Nekem ez jutott és nem több; én ilyen vagyok és nem másmilyen; az, akihez közöm van ez, és nem más. Szeretném, hogy másképp legyen, folyamatos erőfeszítéssel változtathatók is a dolgokon, de mindenekelőtt a dolgok úgy vannak, ahogy vannak, és ezt el kell fogadnom.” A bátorság ellentéte nem a gyávaság: az csak a bátorság hiányát jelenti. A mi korunkban a bátorság ellentéte a gépmember konformizmusa. Manapság az a bátorság, hogy valaki mer önmaga lenni – nem nagyon számít értéknek. Főleg a fiatalok között mindenki vigyáz, hogy ne lógjon ki a sorból, mert az első arrajáró leütheti a fejét. Ez az, amitől a legjobban félnék: hogy kilógnak a sorból, hogy túlságosan „feltűnőek”, hogy nem alkalmazkodnak a többiekhez. Az embereknek nincs bátorságuk, mert attól félnék, hogy egyedül maradnak, magányosok lesznek, vagy kiteszik magukat a „társadalmi számkivetésnek”, azaz kinevetik, kicsúfolják vagy elutasítják őket. Ha belesimulnak a tömegbe, nincsenek kitéve ennek a veszélynek. A szülőknek meg kell akadályozniuk, hogy a gyerekek úgy nőjenek fel, hogy állandóan mindenre és mindenkire panaszkodnak. Mellettük kell lenni főleg akkor, amikor próbálnak megszabadulni a csoport nyomásától.

A döntés bátorsága. A csatába induló katona bátorsága éppúgy, mint az először iskolába kerülő gyerek bátorsága azt jelenti, hogy elhagyjuk azt, ami ismerős és biztonságot adó. Bátorságra nemcsak egy-két fontos alkalmi döntés során van szükségünk, hanem a mindennapi apró döntéseinknél is, amelyek szabad és felelősségteljes önmagunk építésének téglái.

Mai konformista korunkban a bátorság azt a képességet jelenti, hogy meg tudjuk védeni saját elképzeléseinket, mégpedig nem makacssággal és provokatívan (ez a védekezés, nem pedig a bátorság jele), és nem megtorlasként, hanem egyszerűen azért, mert ezek azok a dolgok, amelyekben hiszünk. Mintha tetteinken keresztül azt mondanánk: „Ez vagyok én, ez az én egyéniségem.”

Ha bátran döntünk, akkor mi választunk, és nem azért hozunk egy döntést, mert nincs más választásunk: ha nem lehet mást választani, akkor nincs szükség a bátorságra. A szülők hajlamosak enyhíteni fiaik döntéskényszerét, így a fiatalok úgy nőnek fel, hogy képtelenek lesznek bármiféle döntésre. Bátorítani kell a gyerekeket, nem pedig helyettesíteni őket.

Az igazság bátorsága. Egyik briliáns aforizmájában Nietzsche ezt mondja: „A tévedés gyávaság!” Ha nem látjuk az igazságot, annak nem az az oka, hogy nem olvastunk eleget vagy nem vagyunk elég képzettek, hanem hogy nincs elég bátorságunk. Az igazság keresése mindig azt jelenti, hogy kockáztatjuk azt is: esetleg valami visszataszító vagy bosszantó dologgal találkozunk. Gyakran azzal is jár, hogy kiszakadunk nyugalmas és kényelmes hagyományainkból. Az erő erénye akkor mutatja meg teljes hatalmát, amikor az igazság meglátása az igazság gyakorlásává és létévé válik. A szülőknek abban kell segíteni a gyerekeket, hogy mindig nyíltan szembenézzenek az igazsággal.

Merjünk hinni az ideálokban. Ahhoz, hogy egy gyereknek legyenek ideáljai, szükség van arra, hogy valaki megmutassa neki azokat. Sok fiatal megelégszik az „ahogy esik, úgy puffan” étellel csupán azért, mert a felnőttek közepszerűsége veszi körül őket.

A felelősségvállalás bátorsága. A felelősségvállalást csak úgy lehet megtanulni, ha gyakoroljuk. Ösztönözni kell a gyerekeket arra, hogy vállaljanak különböző, jól meghatározott feladatokat az iskolában, a templomban, illetve otthon.

A kitartás. Nehézségek és ellenségeskedések mindenki életében előfordulnak. Bukások is. Az élet szeretetére, igazi türelemre van szükségünk. A dolgok lassan fejlődnek, mindennek megvan a maga ideje. Ez azt is jelenti, hogy bizalomra van szükségük, és csak a szeretet képes igazi bizalmat adni. Aki nem szereti az életet, nem is türelmes hozzá. Ekkor jönnek a dührohamok és a rövidzárlatok; ezekből pedig sebek születnek.

A hűség bátorsága. A mi korunk az „ideiglenesség” kora. Igazából senki nem várja el, hogy ha valaki elvállalt valamit (még ha olyan szent dologról is van szó, mint a házasság, a vallásos élet, vagy a szerződések, adott szó, ígéret stb.), akkor azt „mindenáron” meg is tartsa. Pedig életünk a bizalomra alapszik. A benzinkutasba vetett minimális bizalomtól a barátunkéig, aki azt mondja: „Számíthatsz rám”; az Istenbe vetett bizalomig, aki az örökkévalóságot ígerte nekünk. Ez az az erő, amely legyőzi az életet, tehát a változást és a pusztulást, mégpedig nem úgy, mint hideg és változtathatatlan sírkő, hanem mint az élet alapvető formája, amely növekszik és alkot. A hűség azt jelenti, hogy következetesen maradunk a felelősségvállalásban a veszteségek és a veszélyek ellenére is.

A lelkiismeret szerinti cselekvés ereje. Mai korunk nem az észre, hanem a csábításra alapszik. A reklám csábításától a személyes kapcsolatok csábításáig. A legnagyobb ajándék, amit a gyermekeinknek adhatunk az, ha megtanítjuk őket „ellenállni”, szilárdan megőrizve saját identitásuk magját ideáljaival és értékeivel együtt.

Önmagunk derűs urai

A mértékletesség erénye

Egy parasztember szántás közben egy ló frenetikus galoppozására lett figyelmes. Kis idő múlva meglátta a lovat, aki elveszítette lova gyeplőjét és kengyelét, és kétségbeesetten kapaszkodva az eszeveszetten száguldó állat nyakába, elrohant előtte. „Hová méész?” – kiabálta utána a parasztember. „A lovamat kérdezd...”

Van egy erény, amelynek segítségével minden körülmények között úgy tudjuk irányítani életünk lovát, ahogy azt mi, a lovasok akarjuk. Ez a boldogság igazi titka. Ez pedig a mértékletesség. A mértékletesség semmilyen értelemben nem jelenti önmagunk megfosztását valamitől: ez az erény felszabadítja az örömet. Mindannyian tudjuk, milyen rossz, amikor azon vesszük észre magunkat, hogy impulzusaink, dühünk vagy szexualitásunk foglyai vagyunk, és azok irányítanak bennünket. Mégis korunkban, ahol a „felszabadultság” nagy értéknek számít, a mértékletesség szinte szitokszóként hangzik.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

A harmadik

A jókora kötet, melyet a napokban hozott a posta Nagyigmándról egyik kedves költőm Önarckép és válogatott verseinek könyve. Hatvan esztendeje hunyt el a költő: Harsányi Lajos, Sík Sándor és Mécs László mellett a harmadik, a keresztény lírát megújító alkotó. Nagydiákként került a kezembe először a korábbi, összes versek gyűjteménye Egerben, a tudós Iványi Sándor főkönyvtáros könyvtárában, amikor mint ifjú teológus rendeztem – harmadmagammal a személyi könyvtárat. Könyvek és kávé – micsoda idill volt a jókora szobában elmerülni kávé- és könyvillatban, és a nagyokra gondolni -: írókra, költőkre. Nekem éppen akkor Sík Sándor disszertációja volt a napi olvasmányom Mindszenty Gedeonról, az azóta elfelejtett papköltőről, akit szívből ajánlok bárki bölcsésznek, ha kedve támad az újkatolikus líráról mai szemmel írni.

A szóban lévő jókora kötet újdonsága kétségtelenül a „boldog költő”, Harsányi Lajos Önarcképe, amely nem régen látott napvilágot. Mi minden szerepelhet egy újhangú poéta emlékeztéseiben, papi emberében, akinek meg kellett küzdenie kora stupid lelkű paptársaival is: gúnyolták már az első verses kötete megjelenésekor. Ezt írja a költő: „A gúnyolódás középpontjában Ady Endre állt. Emlékszem, egyikük székre szokott állni, komikus pózba vágta magát és kaján hangsúlyal szavalta a többieknek a Hortobágy poétáját és felejthetetlen én kifelé megyeket. - És te egy húron pendülsz ezekkel? – mondták gúnyos szemrehányással. Agyamra futott a vér. Sértő góggal mondtam: - Magas ez nektek!”

Végig járva az életutat így, harsányiasan, azt a következtetést lehet levonni, hogy az új, a bensőbb, a gazdagabb most is kihívja az ellenszenvet, s bizony napjaink egyre inkább beszűkülő világában már azt is nehéz tartani, ami a legkisebb eredmény a lélegzõdozásban. A nehezebb persze az érdektelenség, amely alighanem befonja és mélységbe rántja az élő, figyelmeztető gondolatokat. Napjaink keresztény embere – tisztelet a kivételnek – sajnos nagyon hajlamos a felszínességre, a „látszatéletre”, ezért is jelennek meg efféle figyelmeztető írások: „hamis én”, „igaz én”. Az előbbire van, aki Genovai Szent Katalint idézi: „A legmélyebb valóm Isten”, más Szent Pálra hivatkozik: Ez a titok nem más, mint a bennetek élő Krisztus...

Harsányi Lajos egész életműve, költészete erre is utal, s hogy nem értették, nem az ő hibája. Sokszor úgy hibázik az énünk, hogy képtelen befogadni új és merészebb spirituális értékeket, megragad a régiben, de lehet, hogy abból is „kibújik”, mivel a látszatos a fontos, a szinte propaganda ízű, ami egyszerismind farizeusi...

Harsányi Lajos több olyan verset írt, ami akkoriban valóban felrázta sokakban a szunnyadó, képmutató lelket, és a valódi ént mutatta meg. Most is élők ezek a versek, például Test és Lélek - vallomások, a „Ki az Úr?”, a „Mit akarok?”, és még sorolhatjuk.

Ez a reprezentatív kötet ma is lélekébresztő!

Tóth Sándor

hírek információk

Sikeresen zárult a Belvárosi Plébánia munkatársai által május 3-án, a Dómban rendezett jótékonyági koncert, mely résztvevőinek adományaiból 290.000 forintot gyűlt össze a Notre Dame újjáépítésére. A párizsi székesegyház újjáépítését világszerte támogatják adományokkal. Eddig 600 millió euró, mintegy 192 milliárd forint gyűlt össze. A támogatók sorában van Szeged városa is, mely tízezer eurót ajánlott fel.

Közép-Európa Európája címmel konferenciát rendezett a Nézőpont Intézet és a Wacław Felczak Alapítvány május 10-én, Budapesten. Az eseményen előadás tartott többek között Trócsányi László igazságügyi miniszter, Beata Szydło lengyel miniszterelnök-helyettes, valamint **Európa távoli jövője: a kereszténység esélyei Közép - és Nyugat - Európában** címmel Kiss-Rigó László püspök.

125 éve adták át a nagyközönségnek a Feszty-körképet. Az évfordulóra emlékezve május 12-én, azaz ma féláron, minden 125. előjegyzett vendég pedig ingyenesen nézheti meg a maga nemében egyedülálló, monumentális alkotást az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja szeretettel hív minden érdeklődőt a CsaládEgyetem következő szemináriumára, mely május 14-én, kedden este 6 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A Férfiműhely májusi alkalmának témája: „Anyajegyek.” Az alkalom ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a <http://csaladkozpont.hu/csaladegyetem> világhálós oldalon lehet.

Ünnepélyes keretek között május 14-én adják át a makói József Attila Könyvtárat. Az ünnepségen köszöntőt mond Farkas Éva Erzsébet, Makó város polgármestere; az ünnepi beszédet Áder János köztársasági elnök és Lázár János országgyűlési képviselő tartja. Az épületet Kiss-Rigó László püspök áldja meg. A rendezvényen fellép a Magyar Állami Népi Együttes.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete támogatásával rendezi a Korábban Érkeztem Alapítvány a „Mentorház” projekt záró konferenciáját. A pedagógus továbbképzéssel egybekötött, „A koraszülöttek és családjaik ellátásában dolgozó szakemberek specifikus képzése” címmel rendezett esemény május 15-én, szerdán 10 órakor kezdődik a Gál Ferenc Főiskolán. A rendezvény fővédnökei Fendler Judit a Szegedi Tudományegyetem kancellárja, illetve Kiss-Rigó László püspök.

A Rákóczi Szövetség és a Magyar Kultúra Emlékívek Kiadó közös rendezésében Dobó Attila „A trianoni békediktátum” című könyvének bemutatójára várják az érdeklődőket május 17-én, pénteken 18 órakor a Szegedi Dóm Látogatóközpont konferenciatermében. A kötetet bemutatja és a szerzővel beszélget Kohári Nándor történész. Az est zenei közreműködője Garamvölgyi Anett (koboz, ének).

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint május 18-án, szombaton 16.00 órakor Gyomaendrődön, 18.00 órakor Mórahalmon, május 19-én, vasárnap 9.00 órakor Makón a Szent István király Plébánián, 10.00 órakor Békéscsabán a társszékesegyházban lesz bérmálás.

A Szent Gellért Szeminárium nyílt napot szervez május 18-án, szombaton 10 órától, melyre azokat a középiskolások, vagy már érettségizett fiatalokat várják, akik érdeklődnek a papi hivatás iránt. A nap során lehetősége lesz a fiataloknak bepillantani a papnövendékek életébe, valamint a szeminárium közösségi- és lelki programjaiba. A nyílt napra jelentkezni a serfazolevente@gmail.com e-mail címen vagy a 20/ 220 69 16-05 telefonszámon lehet.

Csiszér László (katolikus zenész, dalszerző, az Új Jeruzsálem Katolikus Közösség tagja) Szegeden közös dicsőítő imát vezet május 19-én, vasárnap délután 3 órától a Szent Rókus templomban (Kossuth Lajos sgt. 47.). A program a 18 órai szentmisét követően közös agapéval zárul. Minden érdeklődőt várnak a szervezők.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom május 19-én lesz.

Liszt Ferenc: Krisztus oratórium - zenehallgatással egybekötött ismertető előadást tart Lucz Ilona, a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Kar tanára május 19-én, vasárnap 16 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4.).

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája - a Nemzeti Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében - „*Keljünk útra, hogy életet merítsünk!*” mottóval hirdeti meg az Egyházmegyei Zarándoklatot és Találkozót május 25-én, szombaton Óföldsékre.

A keresztény ember életében mindig is fontos volt a zarándoklat: a cél, az út, a megérkezés és az útközben megélt Istenkapcsolat. Egyházmegyénk zarándoklatra készül, melynek célja, hogy találkozzunk egymással, Istennel. A zarándoklaton való részvétellel szeretnénk, ha egyházmegyei identitásunk erősödne. Miközben egy közösségélményben van részünk reméljük, hogy hagyományt is teremtünk.

A zarándoklatra szeretettel várják az atyákat, katekétákat, családokat, hittanosokat, egyházi iskolák tanulóit, fiatalokat és minden érdeklődőt. Az alkalom regisztrációhoz kötött. Jelentkezni május 13-ig a <http://corunum2020.hu/index.php/egyhazi-zezarandoklat-es-talalkozo/regisztracio/vilaghalos> oldalon lehet.

Folyamatosan frissülő információk találhatóak a zarándoklattal kapcsolatban a corunum2020.hu weboldalon, az Egyházmegyei Zarándoklat és Találkozó menüpont alatt. A program:

9:00-tól gyülekező a földéaki Szent László Templomban

9:45 Indító gondolatok

10:00 közös gyalogos zarándoklat Óföldsékre

11:45 érkezés Óföldsékre

12:00 közös ebéd (az ebéd regisztrációhoz kötött)

12:30 Gyónási lehetőség 15 óráig

13:00 Hittanos találkozó

13:00 Karolina Iskola diákjainak műsora

13:30 Csergő banda koncertje

14:00 szentségimádás az óföldséki templomban

15:00 Szentmise a templom előtti téren. Főcelebráns: Kiss-Rigó László püspök

16:00 a program zárása

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.